

TALÁLT VERS

Dsida Jenő

(1907–1938)

A TISZTVISELŐTELEP

Enyhe, tavaszi friss esők után
újult-zöld a fák rügyes koronája,
s hol az esővíz gödreit kivájja,
papírhajót ereszt a kisgyerek.

A vizes járdák tükrösen ragyognak,
üdén simul a tömött zsenge fű,
– harangkongás és alkonyi derű
tér pihenni a házak tetejére.

A póznás sarkon peracet árulnak
mezítlábas kis sípoló fiúk:
itt-ott kinyílnak a színes zsaluk,
és kacagósan születik a vásár.

Emberek lépte vidáman kopog,
(pedig mindnek volt roskadásig dolga).
És mintha farkaszemet mosolyogna
derült arcukkal a jegenyesor.

Piros kabátos gimnazista lány
megy egy beszédes kacagó diákkal,
és minden szavuk tavasz-muzsikát vall.
Már bimbózik az orgonabokor.

1925. március 31.